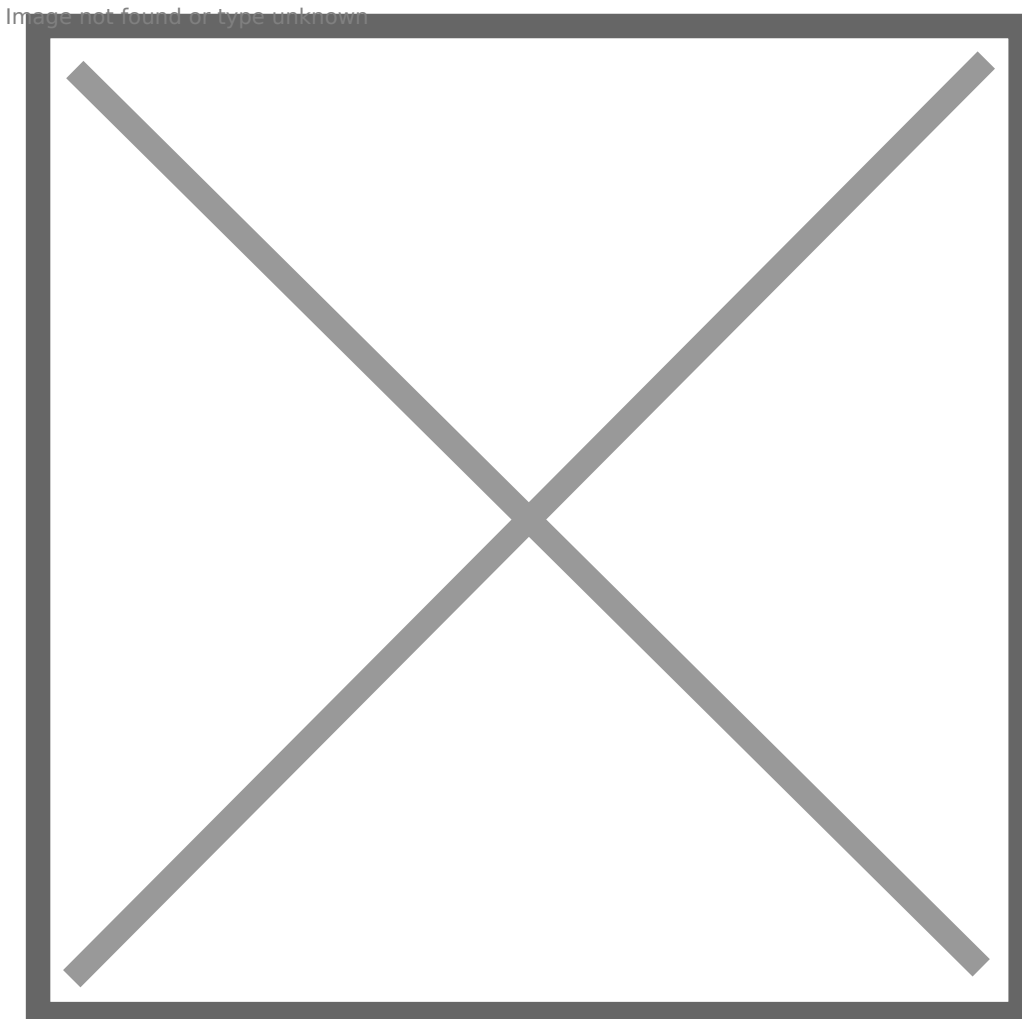

Фикҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 4574

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Муҳаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَا خَدَّ إِذِمَّ لَسَوْ وَهُوَ لَعْلَلِ الْيَصِيْبُ لَنَا كَ: لَأَقُؤْ نَعْلَلِ يَضْرَسَنَ أَنْع
يُذِمُّرَّتْ لَأَوْ دُوَادُ وَبَأَهْ أَوْرُ. هَمَّتْ أَحْ عَزَنَءَ الْخُلِّ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

°نَمَجَرَخَ إِذَا مَلَ سَوَّهِ لَعَلَّ لَيْلِي صَبَّ النَّجْلِ أَقْرَبُ لِمَنْ بَسَّ سَنَانَعُ
°عَاجُ مَنْ بَاهَا وَرَ . «يَنْفَاعُ وَيَدَالِي نَعَبَهُ دَأْيِدَالِي دَمَحُ لَ» : أَقْرَبُ لِمَنْ خَلَّ

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Ўтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб ўтиради. Ўшанда чиқадиган нарса осон чиқади.

°نَأْمَلَسَوَّهِ لَعَلَّ لَيْلِي صَبَّ النَّجْلِ أَوْ سَرَانَرَمَأْ : أَقْرَبُ لِمَنْ بَسَّ قَارِسُنَعُ
°يُنَارَبَّ طَالَاهَا وَرَ . «يُنْمِي لِمَنْ بَصَّنَنُ وَأَوْ يَرْسِي لِي لَعَالُكَ وَتَن

Сууроқа ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суяниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилган.

5. Заруратсиз гапирмайди.

°: أَقْرَبُ لِمَنْ سَوَّهِ لَعَلَّ لَيْلِي صَبَّ النَّجْلِ نَعُ، هُنَعُ هَلَّ لِي صَرَّ دِي عَسِي بَأْنَعُ
°إِنْ فَانَاتِ دَحَتِي أَمْ وَتَرَوْعُ نَعُنِي فَشَاكَ طِيَّعُ لَانَابِرُضِي نَالُ جِرْلَا جُرْحِي أَل
°: دُوَادُوبَاهَا وَرَ . «كَلَّذِي لَعْتُ قُمْ يَلَجُ وَنَعُ هَلَّ لِي

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ аза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْزُوقٍ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابَ الْبُرْجَانِ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابَ الْجَنَّةِ».

Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам таҳорат ушатаётганларида бир киши яқинларидан ўтаётиб салом берган эди, алик олмадилар».

Муслим, Термизий, Насоий ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Таҳорат ушатаётган одамга салом бериб бўлмаслиги, салом берган одамга таҳорат ушатаётган одам алик олмаслигини ушбу ҳадисдан билиб оламиз. Бундан олдинги ҳадисда эса қазои ҳожат пайтида оддий гап ҳам гапириб бўлмаслиги айтилган эди.

6. Ҳожатдан ташқари қолиб кетмайди.

Чунки халода кўп қолиш бавосир ва жигар хасталигига сабаб бўлиши мумкин.

7. Ўтириб бавл қилади.

Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васаллам доимо ўтириб бавл қилганлар. Саҳобаларни ҳам тик туриб бавл қилишдан қайтарганлар.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْزُوقٍ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابَ الْبُرْجَانِ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابَ الْجَنَّةِ».

Имом Термизий қилган ривоятда ҳазрати Умар ибн Хаттоб:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам менинг тик туриб бавл қилаётганимни кўриб:

«Эй Умар, тик туриб **бавл қилма**», дедилар. Шундан кейин ҳеч тик туриб **бавл қилмадим**», деганлар.

هُوَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى صَيْبِ النَّبِيِّ لَمَّا نَامَ كَتَدَحْ نَمَ؛ تَلَّاقَ أَهْنَعُ لَلِأَيُّضِ رَعَشَائِعِ نَعْدَمُ حَأْهَ أَوْرَ. أَيْعَاقُ الْإِلْهَائِيِّ نَاكَ أَمَ، هُوَ وَقَدْ صُرْتُ الْفَأَمِّيَّاقُ لُؤُبَيْي نَاكَ مَلَسَوُ
يُسَائِسُنَّ لَأَوِي دِمْرَتِ لَأَوُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Ким сизга «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тик туриб бавл қилар эдилар», деса, тасдиқламанглар. У зот фақат ўтириб бавл қилар эдилар».

Имом Аҳмад, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешиқларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғул қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

إِذَا: لَأَقَمَلَسَوُ هُوَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى صَيْبِ النَّبِيِّ لَمَّا نَامَ؛ يُرَاصُنَّ الْإِلْهَائِيِّ أَيْ بَأَنْعَ
هُ أَوْرَ. «أَهْوُرْبُدَّتْ سَتَ الْوَهْلُ بَقَوْلِ الْوَلْبِقَاتِ سَتَ الْفَطَائِعِ الْإِلْهَائِيِّ مُتَيَّتَاتُ
هُ سَمَّخُ لَأَوُ

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгирманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржигга ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди